

8. gr.

Hið árlega holræsagjald getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað, eftir atvikum, um allt að 50% — fimmtíu af hundraði — án staðfestingar ráðuneytis.

9. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

10. gr.

Ákvæði til bráðabirgða:

Lóðagjald samkvæmt 6. grein tekur ekki gildi fyrr en síðar, er hreppsnefnd gerir sérstaka samþykkt þar um.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Eyrarhrepps hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 26. júní 1969.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ**fyrir Vatnsveitu Hnífsdals.**

1. gr.

Vatnsveita Hnífsdals er fyrirtæki, sem Eyrarhreppur, Norður-Ísafjarðarsýslu, er eigandi að og rekur í þeim tilgangi að fullnægja vatnspörf heimila, hafnarinnar og fyrirtækja í Hnífsdal. Vatnsveitan skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki undir nafninu: Vatnsveita Hnífsdals.

2. gr.

Hreppsnefnd Eyrarhrepps fer með stjórn vatnsveitunnar. Oddviti (sveitarstjóri) fer með bókhald og fjárreiður og annast daglegan rekstur hennar. Heimilt er að ráða sérstaka starfsmenn fyrir vatnsveituna, að tillögu vatnsveitunefndar, er hafi eftirlit með mannvirkjum hennar og annist önnur trúnaðarstörf fyrir hana. Vatnsveitunefnd setur þeim erindisbréf en hreppsnefnd ákveður laun þeirra eftir tillögu vatnsveitunefndar.

3. gr.

Vatnsveita Hnífsdals hefur einkasölu á vatni á því svæði, sem hún nær yfir og getur fullnægt, svo og til hafnarinnar.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsæðar um svæðið, aðalæðar og götuæðar.

4. gr.

Hver sá, sem á húseign við götu eða veg, sem vatnsæð liggur í, á rétt á að fá tengda vatnsæð frá henni við húsið, á eigin kostnað, enda sé það reist með samþykki bygginganefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa.

Vatnsnotkun til annarra þarf skulu að jafnaði leyfð, með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni.

Réttur húseigenda til vatnsnota skuldbindur vatnsveituna ekki til þess að tryggja, að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægur.

Ef sýnt þykir, að þær götuæðar, sem fyrir eru, geti ekki séð atvinnutækjum eða öðrum, sem óska eftir vatni til annarra en heimilisþarfa, fyrir nægu vatni, er notanda skylt, að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur, eftir úrskurði vatnsveitunnar.

Ef vatnsæðar hafa ekki verið lagðar í götu eða veg, þar sem óskað er eftir vatnsnotum, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögn vatnsæðar, að tryggt sé, að kostnaður við lögnina fái endurgreiddur, annað hvort samtímis af notanda eða þannig, að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum. Það er á valdi vatnsveitunnar að ákveða, hvor þessara kosta verður tekinn hverju sinni. Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur, er síðar bætast við, beri hluta stofnkostnaðar við lögnina.

Vatnsveitan hefur eignarrétt og viðhaldsskyldu á vatnsæðum (sbr. 3. gr.), enda þótt húseigendur hafi borið kostnað við lögnina í upphafi, að einhverju eða öllu leyti, nema öðruvísi sé um samið.

Vatnsveitan skal koma fyrir brunahönum í samráði við slökkvistjóra og bera kostnað af.

5. gr.

Sá, sem óskar eftir að leggja vatnsæð að húsi sínu, frá götuæð vatnsveitunnar, leggja nýlagnir, gera breytingar á eða viðbætur við eldri vatnslagnir skal útvega sér leyfi til þess hjá vatnsveitunni með nægum fyrirvara.

Umsókninni fylgi uppdráttur áritaður af viðkomandi pípulagningameistara. Vatnsveitan tekur enga ábyrgð á, að unnt sé að framkvæma verkið, vegna leiðsla eða annars, sem kann að vera því til fyrirstöðu.

6. gr.

Pípulagningameistarar og trúnaðarmenn vatnsveitunnar hafa einir rétt til að annast vatnslagnir eða bera ábyrgð á verkinu og gildir þá jafnt um nýlagnir og viðbætur eða breytingar á eldri vatnslögnum.

Starfsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að tengja heimæðar við götuæðar. Húseiganda ber að greiða kostnaðinn.

7. gr.

Engar vatnsæðar má hylja fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af trúnaðarmanni vatnsveitunnar.

Áliti eftirlitsmaður vatnsveitunnar, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

8. gr.

Allar vatnsæðar frá vatnsveituaðum að húsi og í því eru eign húseiganda og ber hann kostnað af lögn þeirra og viðhaldi.

Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óheimilt er að tengja sama húsæðakerfi við tvær eða fleiri heimæðar.

Vatnsveitan getur ákveðið, að fleiri en eitt hús sé tengt við sömu heimæð og gefur þá fyrirmæli um vidd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið, hvernig skipt skuli kostnaði við framkvæmdina, ef aðilar verða ekki sammála um skiptinguna.

Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús, að þau séu fokheld og upphituð. Frá þessu má víkja með samþykki trúnaðarmanns vatnsveitunnar, enda sé fylgt fyrirmælum hans um umbúnað.

Húseiganda ber skylda til að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka þegar, er hans verður varð. Þótt leka hafi ekki orðið varð, getur vatnsveitan, telji hún brýna þörf á, lagt fyrir húseiganda að endurnýja vatnslagnir sínar, að nokkru eða öllu leyti. Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum sínum er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á hans kostnað.

9. gr.

Eftirlitsmenn vatnsveitunnar skulu hafa frjálsan aðgang að öllum vatnslögnum innan húss og skulu húseigendur gefa þær upplýsingar um vatnsnotkun, sem óskað er eftir.

10 gr.

Vatnsveitan hefur rétt til að taka úr sambandi ónotaðar vatnsæðar í eign einstaklinga, enda sé eigi sannað, að þær verði teknar í notkun innan skamms tíma.

Kostnað, sem af þessu leiðir greiðir eigandi.

11. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum. Þegar eldsvöða ber að höndum hafa slökkvilið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til þess að gera hverjar þær ráðstafanir, sem þessir aðilar telja nauðsynlegar, og á það jafnt við um vatnsæðar í einkaeign og um vatnsæðar vatnsveitunnar.

12. gr.

Heimilt er að loka vatnsæðum hjá þeim, sem vanrækja að tilkynna bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt eða stofngjald á réttum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar.

13. gr.

Hver sá, sem veldur skaða eða skemmdum á vatni eða veitukerfi greiði fullar fébætur, auk sekta, nema þyngri refsing liggji við að lögum.

14. gr.

Vatnsskatt skal greiða af öllum húsum í Hnífsdal, sem standa við götu eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja. Nú er hús, sem greiða ber vatnsskatt af ekki virt fasteignamatsvirðingu og ákveður þá vatnsveitan skattinn.

Aukavatnsskatt skal leggja á verksmiðjur, iðnaðarfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki og aðra, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa.

Aukavatnsskatt skal greiða eftir mældri notkun eða áætla af vatnsveitunni. Gjöld samkvæmt þessari reglugerð getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað um allt að 50% — fimmtíu af hundraði — bæði einstaka liði og í heild án staðfestingar ráðuneytis.

15. gr.

Gjöld til Vatnsveitu Hnífsdals skal greiða, sem hér segir:

1. Almennur vatnsskattur:

Af íbúðarhúsum og öðrum húsum, sem vatn er lagt í 1.5% af fasteignamati hússins.

Almennur vatnsskattur skal eigi vera lægri en kr. 400.00 af hverri íbúð og kr. 250.00 af öðrum húsum.

2. Stofngjald, almennt kr. 1000.00.

3. Leiga mælis, allt að 2%, kr. 1000.00 á ári.

4. Leiga mælis stærri en 2" kr. 1500.00 á ári.
5. Fyrir fjölbýlishús skal greiða stofngjald fyrir hverja íbúð.
6. Vatn selt um vatnsmæli skal greitt með kr. 1.00 hver smálest.
7. Stofngjald atvinnufyrirtækja skal vatnsveitan ákveða hvert sinn.

16. gr.

Vatnsskattur fellur í gjalddaga 1. maí árlega. Þar sem vatnsskattur er ákveðinn samkvæmt mæli eða áætlun, er heimilt að greiða hann á 4 gjalddögum, í lok hvers ársfjórðungs.

Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar sannings- og aðfararveði.

17. gr.

Þar sem vatn er selt samkvæmt mæli greiðir notandi kostnað við uppsetningu mælisins. Vatnsveitan sér um viðhald mæla vegna eðlilegs slits, en húseiganda ber að bæta allar skemmdir af mannavöldum og frostum.

Rjúfi einhver innsigli vatnsmælis varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum.

Lögn vatnsæða innan húss á jafnan að vera þannig háttað, að hægt sé að nota einn mæli fyrir hvert innanhússkerfi.

18. gr.

Verði vatnsmæli eigi komið fyrir án breytinga á vatnslögn, er húseiganda skylt að láta breyta lögninni á eigin kostnað.

Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni, tafarlaust, bilanir á vatnsmæli. Vatnsveitunni er heimilt að skammta vatn til annars en heimilisnotkunar. Enn fremur getur hún krafizt þess, að fyrirtæki, sem nota mikið vatn setji upp vatnsgeyma til söfnunar vatns að næturlagi. Ef fyrirmælum vatnsveitunnar er eigi sinnt innan hæfilegs frests, er heimilt að loka fyrir heimæð fyrirtækisins.

19. gr.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar án leyfis vatnsveitunnar. Vatnsæðar og tæki skal tengja þannig, að eigi sé hætt á, að vatnið í æðunum óhreinist.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum.

20. gr.

Vatnsveitan getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, sem þessi reglugerð fjallar um.

Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til þess.

21. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar skulu gilda fyrir Skutulsfjörð og Arnardal eftir því, sem við verður komið.

22. gr.

Brot gegn þessari reglugerð varða sektum allt að kr. 5000.00 — fimm þúsund krónum — nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Eyrarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947 um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 26. júní 1969.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 204.

30. júní 1969.

G J A L D S K R Á

Rafmagnsveitna ríkisins.

Heildsölugjaldskrá I um raforkusölu til Rafveitu Grindavíkur, Rafveitu Miðneshrepps, Rafveitu Gerðahrepps, Rafveitu Keflavíkur, Rafveitu Njarðvíkur, Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps, Keflavíkurflugvellar, Rafveitu Stokks-eyrar, Rafveitu Eyrarbakka, Rafveitu Selfoss, Rafveitu Hveragerðis og Rafveitu Húsavíkur.

Gjaldskráin gildir um sölu til framantalinna héraðsrafmagnsveitna og er almenn miðuð við afhendingu orkunnar um eitt úttak við mörk orkuveitusvæðis þeirra með 6—11 kV spennu og mælingu hennar á þeirri spennuhlið.

Raforkugjald.

Aflgjald	1 880.00 kr. á árskw.
+ Orkugjald:	
Fyrir fyrstu notkun allt að 2000 klst. ársnýtingartíma á kw.	25.0 aurar á kwst.
Fyrir næstu notkun allt að 2000 klst. ársnýtingartíma á kw.	21.0 aurar á kwst.
Fyrir notkun umfram 4000 klst. ársnýtingu á kw.	20.0 aurar á kwst.

Aflmæling.

Árskw. miðast við álagstoppa, sem er meðalálag á 30 mín. tímabili. Aflgjald skal reiknað á meðaltal hæstu álagstoppa á hverju þriggja mánaða tímabili frá 1. janúar að telja.

Ársnýting.

Ársnýtingartími á klst. er raforkunotkun eins almanaksárs í kwst. deild með þeim álagstoppi á kw., sem greiða skal fyrir.

Ákvörðun aflgjalds.

Rafmagnsveiturnar áætla, í samráði við kaupanda, aflnotkun komandi árs, og er það umsamið afl sama tímabils. Reynist mesta aflsnotkun verða minni, skal þó kaupandi greiða fyrir minnst 80% af umsömdu afl.